

Karaktärshäfte

I

Rosencrantz

Laertes

Vålnaden

Prolog

Välkomna till ASF:s senaste produktion Hamlet. Som du kanske redan förstått, är det här ett ganska annorlunda scenario på många sätt. På grund av detta finns denna ”regelintroduktion” som skall klargöra alla aspekter av hur scenariot utspelas. Efter att ha läst era karaktärer och denna lilla text, kan dramat börja.

Innan en scen påbörjas, skall en av de personer som är med i scenens första skede, ställa i ordning scenen på det sätt som han eller hon anser lämpligt (m.a.o. stolar och bord i de fall det behövs). Denna person eller dessa personer inleder scenen genom att börja konversera eller dylikt och resten av scenen improviseras fram utefter manus.

När ett stycke i manuset är avklarat, kan personer som skall komma in i scenen eller gå ut från den göra så. Detta pågår till dess att den sista personen gått ut från scenen, då nästa scen kan börja. Längst ned i varje scen finns också en replik som skall ingå i scenen. Dessa är givetvis olika för varje person. Repliken skall läggas vid ett lämpligt tillfälle och utgöra en del av konversationen.

Tre råd för bättre spelande:

1. Manuset är endast en beskrivning av vad som måste hända, inte en beskrivning av allt som skall hända. Att ”hälsa vänligt” (t.ex. I: 2) innebär inte två stycken ”God dag!”, utan ett vänskapligt samtal.
2. För att enklast spela scenariot är mitt förslag att ni läser en akt i taget och har paus för läsning efter varje akt.
3. De få repliker ni har: Försök lära in dem innan scenen börjar och lägg dem då det passar men inte om det känns helt fel eller då ni missat ”rätt” tillfälle.

Jag vill önska er lycka till och hoppas att ni får en rolig (?) stund med scenariot och de andra i gruppen.

*Gustav Edman
ASF*

Rosencrantz

Under en tid då slottet Cawdor var en mycket livligare mötesplats för hovmän och adel, var det även ofta besökt av Lord och Lady Rosencrantz. Deras unge son, nu i samma ålder som de var då, blev god vän med Lord Hamlets son, en ung pojke i samma ålder som Rosencrantz och med ett namn precis som sin fader. Men som barndomsvänner ofta gör, skildes det åt för att sällan höras av igen. Men tack vare en gemensam skara vänner, har vänskapen dock hållits kvar i många år.

Rosencrantz var vi den tiden en mycket klipsk ung pojke, som redan då bemästrade matematik och schack inte likt någon annan pojke i samma ålder. Denna begåvning är kvar än idag, och mycket har tillkommit i den tidigare så unge pojakens huvud. Likt fåglar kan flyga, räknar han sin matematik och schack matt är för honom oftast redan givet och klart.

Om Rosencrantz skulle utrustas med en bråkdel känsla och manér av vad han fått i förnuft och tanke, skulle vilken ung mö som helst följa honom till döden. Men kungen av schack och mästararen av tal, blev strandsatt i världen som en bonde och lärling i ord.

Kanske inte riktigt klumpig, men långt ifrån smidig. Till kropp och själ är Rosencrantz väl tilltagen, även om god mat kan gå före goda tankar ibland och likväl kroppshydda som språk kan vara hinder för honom att framföra dem. Dock en godhjärtad vän och intelligent karl, för dem som känner honom, en drulle men ett snille för dem som inte gör det.

Hamlet är fortfarande en av de bästa av vänner, och Rosencrantz är djupt bekymrad över vad som hänt honom. Ett bud från skottland sade att han tjänster var välkomna för att hjälpa Hamlet från ett sjukligt svårmod. Nu på väg för att träffa Hamlet och hans mor, Lady Gertrud, som sänt efter honom. Oroad för Hamlets vända, men förväntansfull att få se sin vän, är han nu på väg till slottet Cawdor.

Laertes

Laertes är en ung man, överväldigad av bestyr i sin nya hemstad Berlin. Den tid han tillbringar med sin far och syster, vilka han håller av mer än något annat, går åt till just dessa två. Oroad över sin fars hälsa, till vilken sjukdomar gör sig gällande efter så många år. Dessutom tveksam till Ofelias tillgivenhet för den unge Hamlet, en man i hans egen ålder som han ej kan lita på.

Laertes humör var i ungdomen alltid glatt, men på senare år då bestyren tagit överhand, ses han ofta bekymrad eller förargad över något. En livlig ung man som växt upp till ett livligt leverne, där ofta hans känslor går överstyr. Reslig och galant, kan han ofta ses med kvinnor i sin hemstad där många unga kvinnors hjärtan han krossat eller tagit för en stund.

Även om sysslorna är många, är alltid Laertes sin egen världs medelpunkt. Svårt att försonas, ibland svårt att förstå andra människors behov, men speciellt svårt att någon gång ha fel. Väl så ofta för andra, men aldrig för sig själv. I andras ögon är han en stilig man, som för sig bland folk som en sådan man skall göra.

Den tid som blir över sparar han väl, till dess att den blivit så stor att han kan åka hem för ett kort tag. Den senaste tiden hemma blev längre än väntat, och många veckors hårt arbete ligger nu framför honom. När Lord Hamlets död och hans makas hastiga giftermål med hans bror blivit avklarat, är det dags att resa tillbaks. Ett sista farväl till sin far och syster, innan han ger sig av, likväl som ett farväl av Lady Gertrud och Lord Claudius.

Vålnaden

En gång en mäktig man, med allt en Lord bör ha. Lord Hamlets namn var något som vördades av vänner men fruktades av fienden. Nu, dömd för en tid att gå igen om natten och att om dagen fasta bland lågor tills allt ont blivit bortbränt.

Tack vare ett grymt och onaturligt mord, är hans rikedomar och gemål satte i hans broders, och värste fiendes, händer. När han som vanligt i hans trädgård låg och sov middag, smög hans bror fram med en saft av djävulsk bolmört i flaska. I hans örongångar göt han in det spetälskegift som är så ödesdigert för människans blod att det fördelar sig kvicksilversnabbt i alla kroppens gångar. I sömnen blev han av sin broders hamn berövad liv och land och fru.

Nu återstår för sin son och ende levande vän, att hämnas honom.

Karaktärshäfte

II

Polonius

Lord Claudius

Prolog

Välkomna till ASF:s senaste produktion Hamlet. Som du kanske redan förstått, är det här ett ganska annorlunda scenario på många sätt. På grund av detta finns denna ”regelintroduktion” som skall klargöra alla aspekter av hur scenariot utspelas. Efter att ha läst era karaktärer och denna lilla text, kan dramat börja.

Innan en scen påbörjas, skall en av de personer som är med i scenens första skede, ställa i ordning scenen på det sätt som han eller hon anser lämpligt (m.a.o. stolar och bord i de fall det behövs). Denna person eller dessa personer inleder scenen genom att börja konversera eller dylikt och resten av scenen improviseras fram utefter manus.

När ett stycke i manuset är avklarat, kan personer som skall komma in i scenen eller gå ut från den göra så. Detta pågår till dess att den sista personen gått ut från scenen, då nästa scen kan börja. Längst ned i varje scen finns också en replik som skall ingå i scenen. Dessa är givetvis olika för varje person. Repliken skall läggas vid ett lämpligt tillfälle och utgöra en del av konversationen.

Tre råd för bättre spelande:

1. Manuset är endast en beskrivning av vad som måste hända, inte en beskrivning av allt som skall hända. Att ”hälsa vänligt” (t.ex. I: 2) innebär inte två stycken ”God dag!”, utan ett vänskapligt samtal.
2. För att enklast spela scenariot är mitt förslag att ni läser en akt i taget och har paus för läsning efter varje akt.
3. De få repliker ni har: Försök lära in dem innan scenen börjar och lägg dem då det passar men inte om det känns helt fel eller då ni missat ”rätt” tillfälle.

Jag vill önska er lycka till och hoppas att ni får en rolig (?) stund med scenariot och de andra i gruppen.

*Gustav Edman
ASF*

Polonius

Efter långt liv som kansler för drottningen, har tiden kommit för Polonius att ta sig tid åt sig själv och sin familj. Ett hårt arbetsliv är avslutat och Polonius har nu dragit sig tillbaks till familj och vänner på slottet Cawdor. Tack vare den gode vännen Lord Hamlet, nu olyckligt bortgången, har han möjlighet att bo på det annars så tomma slottet.

Tillsammans med sina barn Laertes och Ofelia skall han tillbringa sina resterande år i stillhet. Allt sedan modern till hans barn gick bort i samband med Ofelias födsel, har son och dotter varit allt och alla för honom. Sonen har nu tagit arbete i Berlin, han följer faderns fotspår, vilket gläder Polonius. Hans dotter Ofelia har växt upp till en underskön mö som följer sin faders råd i de flesta fall.

Arbete under ansvar, likt det Polonius haft, gör många män till bestämda och noggranna personer. Precis så, och en rättfram man med hårda krav på sin omgivning, är Polonius. Trots de många år han levt, är kroppen fortfarande stark och stämman klar. Hans ord, alltid genomtänkta och bestämda, förväntas bli följda till punkt och pricka, för att han skall kunna bli nöjd.

På slottet finns just nu även hans son, som kommit för att bevitna både begravning och giftermål. Lord Hamlets plötsliga död, vilket var svårt för Polonius, följdes av hans forne hustrus giftermål med Lord Claudius, Lord Hamlets bror. Lady Gertruds flyktiga kärlek, har förbryllat Polonius under en tid, men som den gode vän han är med slottets fru, har han godtagit hennes beslut. Lord Hamlets egen son, har dock inte haft lika lätt att godta moderns beslut och faderns död.

Lord Claudius

Nu herre över slott och vakter, men ej så rik ändå. Tyngd av den äldsta av förbannelser, ett brodermord. Av maktgirighet och avund, blev broderns död hans lycka. Men en lycka med bitter eftersmak och en synd så från att den stinker upp till himlen.

Som yngst av två söner, blev Claudius utan lott. Hans bror Lord Hamlet fick makten, äran och slottet från sin far. Claudius liv var så styrt av tävlan och vinst, att känslorna sakta tynade bort då tiden gick. Nu blott ett hårt skal utan kärna, med broderns död och den unge sonen Hamlets sorg på sin hals. Lord Hamlets gemål, fick han på köpet när brodern så olyckligt gick bort. Med list och varm kan en sorgsen änka vändas om och giftermål blev av redan innan den bortgångne Lord Hamlets minne bleknat.

Lord Claudius person är till det yttre stark, sträng som herre och god som vän. Väldigt få har sett hans rätta natur och nu herre över slott och tjänare har hans yttre glans blivit än mer klar. Trots de många gångna åren, är Claudius reslig och stark. Till det yttre väl utrustad och med en stämma som är klar och dov. Att mäta sig med brodern, är inte lika lätt då den man har var och förblir i minnet är herrarnas herre och tjänarnas gud.

Sin gemål han ärvt från brodern, Lady Gertrud, är så skön en kvinna kan vara i den åldern de båda är i nu. Lydig, följsam och speciellt godtrogen, för inga problem med sig. Brorsonen Hamlet är ett annat kapitel, numera drabbat av ett stort svärmod och mest till besvär.

Slottets tjänare är färre än förr, men väl goda nog att sköta slottets praktiska angelägenheter. Horatio, Hamlets gode vän, är trogen som vakt men kanske inte att lita på som vän då han Hamlets vänskap besitter. En god vän till både forne Lord Hamlet och Claudius själv, som numera bor på slottet som en god tjänst från Lord Hamlet, är Polonius. Han delar på många sätt Claudius tro och åsikter, men alltför blödig och för god vän till Lady Gertrud för att förlita sig på. Hans dotter Ofelia är till utseendet underskön, men till sättet alldeles för talför än vad som passar en kvinna i hennes unga år. Polonius son Laertes är en bättre anförvant som dock inte längre lever inom slottets murar, då hans arbete finns i Berlin. För tillfället är han dock här, då han bevittnat både begravning och giftermål.

Karaktärshäfte

III

Horatio

Ofelia

Prolog

Välkomna till ASF:s senaste produktion Hamlet. Som du kanske redan förstått, är det här ett ganska annorlunda scenario på många sätt. På grund av detta finns denna ”regelintroduktion” som skall klargöra alla aspekter av hur scenariot utspelas. Efter att ha läst era karaktärer och denna lilla text, kan dramat börja.

Innan en scen påbörjas, skall en av de personer som är med i scenens första skede, ställa i ordning scenen på det sätt som han eller hon anser lämpligt (m.a.o. stolar och bord i de fall det behövs). Denna person eller dessa personer inleder scenen genom att börja konversera eller dylikt och resten av scenen improviseras fram utefter manus.

När ett stycke i manuset är avklarat, kan personer som skall komma in i scenen eller gå ut från den göra så. Detta pågår till dess att den sista personen gått ut från scenen, då nästa scen kan börja. Längst ned i varje scen finns också en replik som skall ingå i scenen. Dessa är givetvis olika för varje person. Repliken skall läggas vid ett lämpligt tillfälle och utgöra en del av konversationen.

Tre råd för bättre spelande:

1. Manuset är endast en beskrivning av vad som måste hända, inte en beskrivning av allt som skall hända. Att ”hälsa vänligt” (t.ex. I: 2) innebär inte två stycken ”God dag!”, utan ett vänskapligt samtal.
2. För att enklast spela scenariot är mitt förslag att ni läser en akt i taget och har paus för läsning efter varje akt.
3. De få repliker ni har: Försök lära in dem innan scenen börjar och lägg dem då det passar men inte om det känns helt fel eller då ni missat ”rätt” tillfälle.

Jag vill önska er lycka till och hoppas att ni får en rolig (?) stund med scenariot och de andra i gruppen.

*Gustav Edman
ASF*

Horatio

Vakandes över slottet dag och natt, tillsammans med Marcellus, gör Horatio till slottets vakt. Ett tag som soldat i drottningens armé, men sänd hem igen efter en skada. Tack vare Lord Hamlets son, en god vän och studiekamrat, fick Horatio god lön bland goda vänner på slottet Cawdor.

Horatio är en ärlig och redbar man, i både vetenskapens och krigets skola upplärd. En god vän för alla som kommer i hans väg, och ett gott stöd för den som känner honom väl. Alltid alert och vaken, aldrig oregerlig eller dristig. Som liten uppfostrad med de bästa manér och genom krigets värld skolad, är Horatio van vid varje situation och kan hantera den på bästa sätt.

Allt sedan han blivit satt på slottet som vakt, har dock Horatio blivit allt mer enslig. Hans två enda vänner där, är Marcellus och Hamlet. Men Marcellus är en gammal man god till samtal och vakt, men skillnaden i ålder gör det svårt för Horatio att få honom som en riktigt god vän. Den enda kvar som Horatio känner väl, är slottets nya korp och olycksfågel Hamlet. Tidigare en livfull ung man. Med själ och tåga samt en mycket god vän. Men hans faders död tog honom hårt, men så hårt att hans själ försvann. Hans viljas flykt kom dock mycket snart, då hans moder redan innan Lord Hamlets död var glömd, gifte sig med den döde lordens bror. Nu är inte mycket kvar av Hamlets ande, men Horatio skulle göra allt för att se till att Hamlets svårmod bryts itu.

Ofelia

Den undersköna Ofelia är hela slottets blomma. Även om hon är ensam som ung kvinna i slottets korridorer, är hon nöjd med det liv hon lever. En livfull ung kvinna som gärna pratar mer än hon bör, men tack vare sin skönhet uppskattad för den hon är.

Uppväxt med sin far och bror runt om i riket, nu hemmet är slottet Cawdor där hennes så högt älskade far Polonius har slagit sig till ro under många år i drottningens tjänst. Hennes far och brodern Laertes var länge hela hennes värld och som hon höll för kära mer än livet självt. När hon nu i mogen ålder kommit, har nya intressen kommit. Unge Hamlet, den förne Lordens son, har blivit en mycket kär vän och en smula mer därtill. Hennes kärlek till Hamlet är ännu dold för hennes far och de som inte står henne nära.

När Laertes just nu varit tillbaks vid slottet under en längre tid från sitt arbete i Berlin, är allting frid och fröjd. Med en far vid god vigör och en lycklig kärlek, finns det bara ett mörkt mål på den klara himlen. Hamlets svårmod, som kommit av hans faders död, gör Ofelia djupt bekymrad. Hans moders hastiga giftermål med sin bortgångne mans bror, gör även det att hon fruktar för Hamlets hälsa.

Karaktärshäfte

IV

Marcellus

Lady Gertrud

Prolog

Välkomna till ASF:s senaste produktion Hamlet. Som du kanske redan förstått, är det här ett ganska annorlunda scenario på många sätt. På grund av detta finns denna ”regelintroduktion” som skall klargöra alla aspekter av hur scenariot utspelas. Efter att ha läst era karaktärer och denna lilla text, kan dramat börja.

Innan en scen påbörjas, skall en av de personer som är med i scenens första skede, ställa i ordning scenen på det sätt som han eller hon anser lämpligt (m.a.o. stolar och bord i de fall det behövs). Denna person eller dessa personer inleder scenen genom att börja konversera eller dylikt och resten av scenen improviseras fram utefter manus.

När ett stycke i manuset är avklarat, kan personer som skall komma in i scenen eller gå ut från den göra så. Detta pågår till dess att den sista personen gått ut från scenen, då nästa scen kan börja. Längst ned i varje scen finns också en replik som skall ingå i scenen. Dessa är givetvis olika för varje person. Repliken skall läggas vid ett lämpligt tillfälle och utgöra en del av konversationen.

Tre råd för bättre spelande:

1. Manuset är endast en beskrivning av vad som måste hända, inte en beskrivning av allt som skall hända. Att ”hälsa vänligt” (t.ex. I: 2) innebär inte två stycken ”God dag!”, utan ett vänskapligt samtal.
2. För att enklast spela scenariot är mitt förslag att ni läser en akt i taget och har paus för läsning efter varje akt.
3. De få repliker ni har: Försök lära in dem innan scenen börjar och lägg dem då det passar men inte om det känns helt fel eller då ni missat ”rätt” tillfälle.

Jag vill önska er lycka till och hoppas att ni får en rolig (?) stund med scenariot och de andra i gruppen.

*Gustav Edman
ASF*

Marcellus

En nattens man har Marcellus alltid varit, som vakt åt många stora män. Ett liv på murar och i torn, har gjort honom till den han är. Smidd av järn som nu sakta rostar av ålder, bär han på sig många historier från ett liv i både krig och fred.

Alltid lugn men ändå alert då han vaktar sin herre som just vid tiden är hans. Nu herre över slottet Cawdor, där Marcellus är posterad, har på kort tid bytts ut. Den store Lord Hamlet är död och hans bror har äktat både maka och makt. Ett kvickare byte av gemål och herre har Marcellus aldrig sett. Detta är olycksbådande och tyder på att någonting är galet eller snett.

Nu är han aldrig riktigt ensam, då de är två som vaktar slottet. Med Horatio på bastionen har han sällskap varje natt.

Lady Gertrud

Lady Gertrud är slottet Cawdors fru, men också slottets änka. Sin älskade gemål Lord Hamlet gick hastigt bort, vilket skapade förvirring för alla på slottet, i synnerhet för Gertrud och hennes son. I sin sorg fann hon tröst hos Lord Hamlets bror, som stod bakom henne i alla stunder då sorgen var som svårast. Så det blev så, av många skäl, att svåger blev till älskare och sedermera man, blott en månad efter Lord Hamlets begravning.

Hon ångrar inte att hon son svarta klädnad låtit falla, men följderna av det har fått svåra konsekvenser. Lord Claudius är en man så god som någon, älskvärd och beskyddande som sin man skall vara mot sin hustru. Men Lady Gertruds son Hamlet, lider i själen av sin mors hastiga omgifte. Hans faders död var ett hårt slag mot hans hjärta och för ett tag var det som om det skulle gå itu. Men Gertruds nygifte fick hans hjärta att brista och hans sinne att fly. Nu vandrar han ensam i slottets korridorer, till synes utan någon möjlighet att vakna upp från sin djupa sorgedvala.

Sin son håller hon av för mer än allt och hans svårmod skär som knivar i hennes hjärta. För detta, och för sin förre mans bortgång, har Gertrud hamnat i en nedstämdhetens vagga inombords. Men Lady Gertrud är en stark kvinna, som sorgens slöja kan kasta bort för att hjälpa sina nära och kära, och ställa det som går till rätta. Sina egna behag och besvär, ställer hon undan då hon behövs, och är alltid till själ och kropp redo för att hjälpa.

En god mor, vän och slottsfru med ett hjärta av guld, alltid mån om att alla röster blir hörda och varje vilja tillgodosedd. Sina kära på slottet, sin man, sin son och hela Polonius familj, står hon alltid bi. Men vad gäller Hamlet, har inga medel hjälpt. Hans bästa vän Horatio, kan ej släppa Hamlets själ fri. Inte heller Ofelia, hans väninna, och förmodligen även hans höga kärlek har kunnat göra något. Som sista hjälp har Gertrud nu, skickat efter en barndomsvän till Hamlet, som förhoppningsvis skall kunna ge honom bättre mod.

Karaktärshäfte

V

Hamlet

Prolog

Välkomna till ASF:s senaste produktion Hamlet. Som du kanske redan förstått, är det här ett ganska annorlunda scenario på många sätt. På grund av detta finns denna ”regelintroduktion” som skall klargöra alla aspekter av hur scenariot utspelas. Efter att ha läst era karaktärer och denna lilla text, kan dramat börja.

Innan en scen påbörjas, skall en av de personer som är med i scenens första skede, ställa i ordning scenen på det sätt som han eller hon anser lämpligt (m.a.o. stolar och bord i de fall det behövs). Denna person eller dessa personer inleder scenen genom att börja konversera eller dylikt och resten av scenen improviseras fram utefter manus.

När ett stycke i manuset är avklarat, kan personer som skall komma in i scenen eller gå ut från den göra så. Detta pågår till dess att den sista personen gått ut från scenen, då nästa scen kan börja. Längst ned i varje scen finns också en replik som skall ingå i scenen. Dessa är givetvis olika för varje person. Repliken skall läggas vid ett lämpligt tillfälle och utgöra en del av konversationen.

Tre råd för bättre spelande:

1. Manuset är endast en beskrivning av vad som måste hända, inte en beskrivning av allt som skall hända. Att ”hälsa vänligt” (t.ex. I: 2) innebär inte två stycken ”God dag!”, utan ett vänskapligt samtal.
2. För att enklast spela scenariot är mitt förslag att ni läser en akt i taget och har paus för läsning efter varje akt.
3. De få repliker ni har: Försök lära in dem innan scenen börjar och lägg dem då det passar men inte om det känns helt fel eller då ni missat ”rätt” tillfälle.

Jag vill önska er lycka till och hoppas att ni får en rolig (?) stund med scenariot och de andra i gruppen.

*Gustav Edman
ASF*

Hamlet

Slottets son, den unge Hamlet, var förr en man så stolt som någon och väl lottad till hälsa och person. Men likt trädens löv på hösten, har hans själ och mod svepts iväg. Nu nattens färg klär hans bleka kropp och han söker ständigt med beslöjad blick efter sin gode far i mullen.

Ty hans liv förmörkades när hans fader dog, så hastigt och olustigt att det tog Lord Hamlets vänner och familj hårt. Men en gammal faders död är naturens gång, en allmän lag, som för en så stark man som Hamlet inte kan klyva honom i två. Men den ena sorgen trampade den andra på hälarna.

Hans mor, tidigare så kärleksfull och god, svek sin son och döde man för en trygghet så falsk. Efter en månad förrn saltet i de falska tårarna från hennes röda ögon dunstat bort, gifte hon sig. Så syndigt brått hade hon. Nu gift med Lord Hamlets broder, lik en satyr i jämförelse med en man så lysande som en Apollo.

Den enda goda punkten, efter Hamlets faders död, var hans kärlek och åtrå till sin älskade Ofelia. Om fyrtiotusen bröder lägger samman sin kärlek, går den aldrig upp mot hans. Nu när Hamlets leda tagit hans själ, är Ofelias kärlek inte längre önskad. Inte för att kärlekens låga falnat, den stunden kommer aldrig, utan av kärlek och en önskan till ett för henne behagligt liv.

På slottet finns nu nästan ingen att lita på, när svekets kapp ligger svept över hus och hem. Förutom till Horatio, en vän så god som en vän kan vara, bör få tysta ord yppas i slottets ekande korridorer.

-

All denna sorg har gjort Hamlet till en mycket bräcklig man, blott en skugga av sitt forna jag. Det som lyser igenom Hamlets svårmod, är en bitterhet och uppgivenhet sällan skådad. Mot de han håller kär, är han fortfarande en god man, men en godhet sänkt av hans uppgivenhet och sorg. En av de få egenskaper som Hamlet dock behållit, är sitt sinne för humor och skämt. Visserligen inte lika ofta sett, och skämten mycket bittrare, men ändock en skymt av den man han en gång var.

Tidigare var han aldrig häftig av naturen eller hård i sina ord. Men en sorg så stor kan förändra en man, och fler dråpslag kan ge fler lustiga uttryck ut mot världen. Dock sägs det så, att den sista tanken som lämnar hjärtat, är godheten själv. Hamlets godhet och välvilja finns kvar i all sin prakt, även om den döljs bakom konvensansens klädnad. I hjärtat bär han det som är förmer än detta sorgens hölje som alla ser.